

trolních opatření, potřebných ku zajištění solního důchodku.

§ 8.

Ministr financí se zmocňuje, aby licenční poplatek (§ 6) přiměřeně zvýšil neb snížil, pokud je toho třeba ku docílení přibližně stejné ceny soli tu- a cizozemské téhož druhu.

§ 9.

Kdo má na skladě v den, kdy tento zákon nabývá účinnosti, zásobu cizozemské soli jedlé 100 q dosahující neb přesahující, jest povinen tuto zásobu během následujících osmi dnů ohlásiti důchodkové kontrole příslušné podle místa uskladnění a doplatiti za každý q:

1. soli přepychové 180 Kč,
2. soli vařené (tabulové) 80 Kč,
3. jiné jedlé soli 20 Kč.

Zásilky cizozemské jedlé soli, jež jsou v den, kdy tento zákon nabývá účinnosti, na cestě, nutno uvedené kontrole ihned po dojití oznámiti.

Podrobnosti o přihláškách, zjištění zásob, o doplatecích upraví ministerstvo financí.

§ 10.

Dovoz, vývoz i průvoz soli kteréhokoliv druhu bez povolení ministerstva financí jest zakázán.

§ 11.

Přestupky tohoto zákona, jakož i nařízení na základě tohoto zákona vydaných stíhají se podle trestního důchodkového práva.

§ 12.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Ustanovení dosud platných zákonů, která tomuto zákonu odporují, pozbývají platnosti.

§ 13.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,
za ministra Hanačíka.

327.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. září 1921,

kterým se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 326 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení zákonů o solním monopolu.

Na základě §u 13 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 326 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení zákonů o solním monopolu, vydávají se tyto prováděcí předpisy:

Článek 1.

Prodejní ceny tuzemské soli.

(K §u 1 a 3 zákona.)

K odběru a prodeji tuzemské soli jedlé za cenu v §u 1 zákona stanovenou z tuzemských dolů neb solivarů koupené není třeba povolení finančního úřadu, pokud sůl se prodává v nezměněném stavu.

Odběr a prodej této soli nepodléhá důchodkovému dozoru.

Další jakákoliv úprava (ať zušlechtění, ať mísení a pod.) této soli za účelem prodeje je bez povolení ministerstva financí zakázána.

Zákonné prodejní ceny soli tuzemské rozumí se z báňské váhy v Marmarošské Solotvíně (Akně Slatině), případně skladištní váhy solivaru v Solnohradu u Prešova.

Výlohy za přistavení vozidel (vagonů) platí kupující.

Zákonem stanovené ceny platí do té doby, dokud nebudou nové ceny na základě §u 3 zákona stanoveny.

Článek 2.

Mletí a balení soli.

(K §u 2 zákona.)

Náklady mletí a balení (pytlování), případně ceny obalů (pytlů), pokud se připočítají dle §u 2 zákona k prodejní ceně mleté soli, stanoví pololetně předem ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem veřejných prací.

V případech, kde mletí obstarává na základě uděleného povolení monopolní správy soukromý podnik, stanoví ministerstvo financí, za jakou cenu tento podnik mletou sůl franko vagon stanice podniků smí prodávati.

Článek 3.

Sůl dobytčí a průmyslová.

(K §u 4 zákona.)

Dobytčí sůl jest směs 99 $\frac{1}{4}$ % soli kuchyňské, $\frac{1}{2}$ % červeného kysličníku železitého (caput mortuum) a $\frac{1}{4}$ % pelyňkového prášku.

Prodej této soli podléhá důchodkovému doзору. Prodávač je povinen prodej s udáním prodejní místnosti oznámiti příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu a vésti zápis jak o odběru, tak i odobytu soli.

Je zejména zakázáno dobytčí sůl bez zvláštního povolení finančního úřadu připravovati, ji jinak než ke krmení dobytka upotřebiti a případně z ní kuchyňskou sůl vyučovati.

Průmyslová sůl jest určena k účelům průmyslovým a živnostenským a smí býti prodávána jen těm osobám neb podnikům, které obdržely k odběru této soli povolení příslušného finančního úřadu.

Průmyslová sůl musí býti před použitím učiněna nezpůsobilou k lidskému požívání, což se děje denaturací. Jako denaturačních prostředků (přídavků) lze užiti pouze oněch přísad, které jako takové ministerstvem financí byly připuštěny.

Od předchozí denaturace průmyslové soli může ministerstvo financí upustiti, když použití soli v tom kterém podniku lze podrobiti stále důchodkové kontrole a podnik náklady této kontroly nahradí.

Podniky a živnosti, jež odbírají průmyslovou sůl, jsou podrobeny důchodkovému doзору a jsou povinny vésti zápis nejen o odběru, nýbrž i o spotřebě této soli.

Článek 4.

Okrsky odběru soli.

(K §u 6 zákona.)

Vařená sůl solnohradská (jedlá) určena jest v prvé řadě pro spotřebu okolních žup na Slovensku a smí býti, převyšuje-li výroba tuto spotřebu, i do ostatních oblastí republiky prodávána.

Kusová sůl z Marmarošské Solotviny není co do odobytu a prodeje nijak místně omezena.

Mletá sůl jedlá bude na prodej v solných mlýnech.

Okrsky, do nichž bude dovoleno dovážeti cizozemskou sůl, určí dle potřeby a veřejně vyhlásí ministerstvo financí.

Prodej cizozemské soli mimo dovolený okrsek, případně převážení a přenášení z tohoto okrsku za účelem dalšího prodeje jsou zakázány.

Článek 5.

Licenční poplatky.

(K §u 7 zákona.)

Tímto zákonným ustanovením mění se předpis poznámky 1. při čís. 592 všeobecného celního sazebníku ve znění přílohy k nař. vlády republiky Československé z 12. května 1919, č. 379 Sb. z. a n.

Pokud cizozemská sůl dobytčí odpovídá co do denaturace ustanovení čl. 3. tohoto nařízení, platí stejné kontrolní předpisy pro ni jako pro tuzemskou dobytčí sůl.

Je-li však cizozemská sůl jinak denaturována, podléhá nejen výše uvedeným kontrolním předpisům, nýbrž jest vedle toho nutno, aby jednotlivé její zásilky byly vstupním celním úřadem pod úřední závěrou poukázány na důchodkový úřad dle místa určení příslušný.

Kromě toho může ministerstvo financí naříditi, aby v prvému případě byla totožnost denaturace na útraty dovozce přezkoušena, v případě druhém, aby byla sůl dodatečně na míru pro tuzemskou dobytčí sůl předepsanou denaturována.

Při dovozu průmyslové soli cizozemské platí stejné kontrolní předpisy jako pro tuzemskou průmyslovou sůl. (Čl. 3.)

Článek 6.

Doplatky na licenčním poplatku.

(K §u 9 zákona.)

Kdo má na skladě v den účinnosti zákona zásoby cizozemské soli jedlé 100 q dosahující neb přesahující, musí vyhotoviti příslušné oznámení o zásobách dvojmo a je podepsati.

Důchodkový kontrolní úřad je povinen došlé přihlášky do 8 dnů projednati přezkoušením uskladněného množství a vypočítati výši doplatku.

Výsledek úředního výkonu nutno vyznačiti na obou oznámeních udáním částky doplatků a platebny, a sděliti straně, což tato podpisem na obou oznámeních potvrdí.

Jeden exemplář buď vydán straně, druhý pak zaslán platebně.

Doplatek jest strana povinna zapraviti do 8 dnů po doručení předpisů a výpočtů.

Súčtování doplatků provede platebna v příslušném rejstříku jako licenční poplatek.

Článek 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr financí.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r. Dr. Burger v. r.

Dr. Gruber v. r.,
též za ministra Hanačíka.

Dr. Kovařík v. r. Dr. Fatka v. r.

Dr. Šusta v. r. Dr. Procházka v. r.

Dr. Mičura v. r. Dr. Brdlík v. r.

Dr. Fajnor v. r.

328.

Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 9. září 1921

o uvolnění prodeje tabáku.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920,
č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Nařízení býv. ministerstva financí v dohodě s ministerstvem vnitra z 15. dubna 1918, č. 145 ř. z., o úpravě dodávání tabáku kuřákům, zrušuje se dnem 12. září 1921.

Tímto dnem pozbývají platnosti obmezení, která byla citovaným nařízením stanovena pro výdej, případně pro spotřebu kuřiva; rovněž pozbývají platnosti kuřácké lístky (tabačenky) ve smyslu citovaného nařízení finančními úřady jednotlivým spotřebitelům vydané.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r. Dr. Burger v. r.

Dr. Gruber v. r.,
též za ministra Hanačíka.

Dr. Kovařík v. r. Dr. Fatka v. r.

Dr. Šusta v. r. Dr. Procházka v. r.

Dr. Mičura v. r. Dr. Fajnor v. r.

Dr. Brdlík v. r.